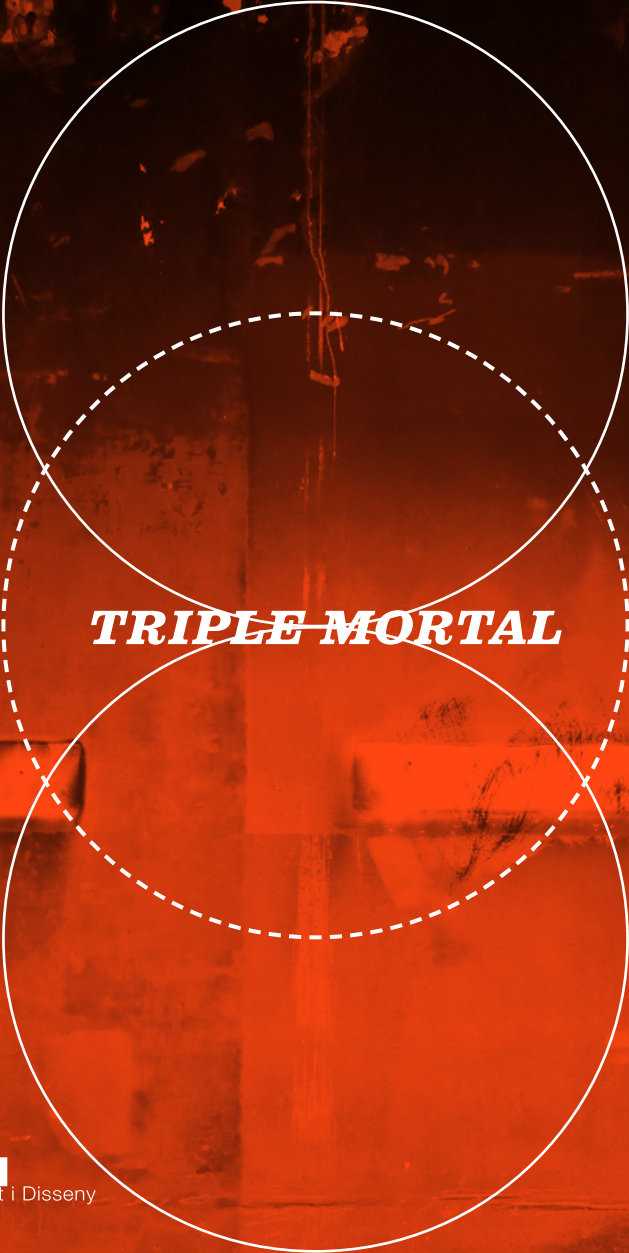

TRIPLE MORTAL

ESCOLA MASSANA

Centre d'Art i Disseny

Adscrit a la **UAB**

Consorci d'Educació
de Barcelona
Generalitat de Catalunya
Ajuntament de Barcelona

|||||
|||||
35 anys
Belles Arts
UB

Universitat de Barcelona

FABRA i COATS
FABRICA DE CREACIÓ
DE BARCELONA

l'lotja[®]
Escola Superior
de Disseny i Art

l'acapella

21.02 > 23.03.2014

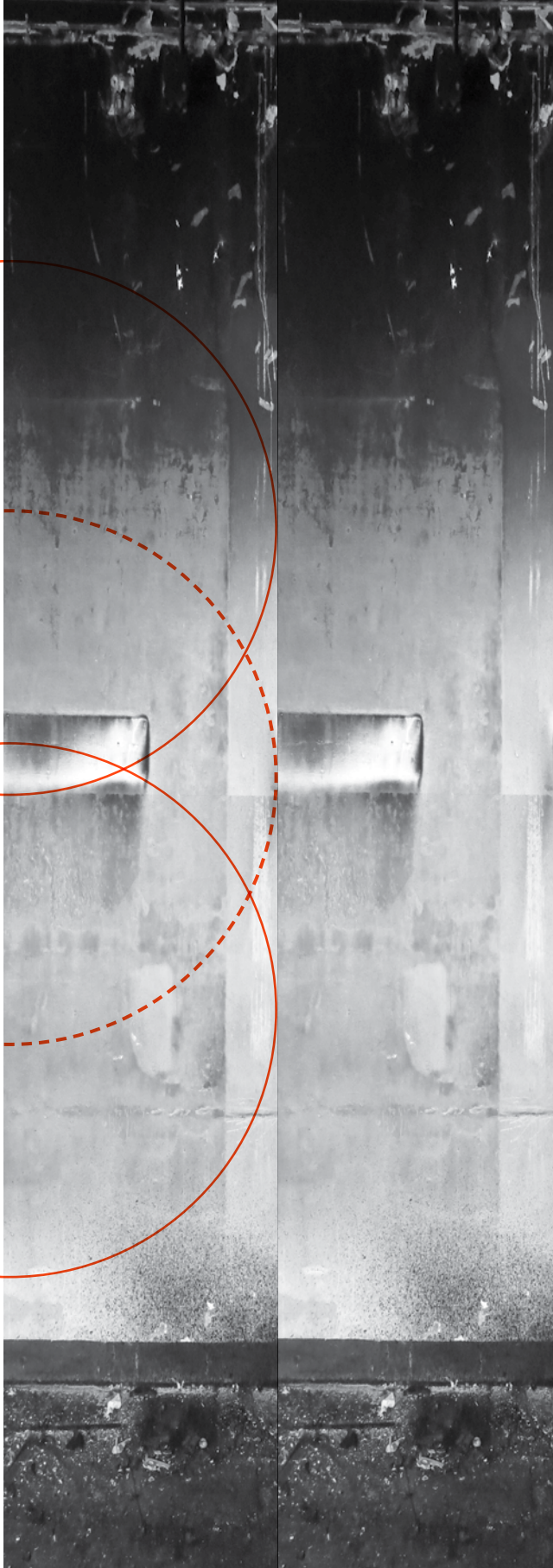

EDICIONS DE L'ESCOLA MASSANA

Facultat de Belles Arts

Escola Massana

Escola Llotja

La Capella

Del 21 de febrer al 23 de març de 2014

Hospital, 56

08001 Barcelona

T. 934 427 171

Fabra i Coats

18 de març de 2014, de 10.00 a 17.30 h

Sant Adrià, 20

08030 Barcelona

T. 932 566 150

Artistes i dissenyadors

Judit Armengol

Laia Arquerós

Miguel Ayesa

Isabel Barios

Joan Bennassar

Carla Besora

Marta Callén

Olga Capdevila

Julian Chamorro

Sonia Ciriza

Felipe Díaz

Maria Diez

Carla Garcia

Alberto Gil

Sandra Llusà

Marta López

Sara Manzaneda

Sara Martínez

Ramon Martins

Clara Niubó

Jordi Oms

Margarita Ortegón

Carlos Ruíz

Rosana Sánchez

Octavi Serra

Aris Spentsas

Mateu Targa

Jonathan Torres

Noelia Vallano

Anna Villarroya

Alona Vinç

Irena Visa

Col·lectius

Laboratorio Inclusivo

Nakadaska

Placa Turca

Quars d'una

Tropèl

PRESENTACIÓ

L'exposició que presentem a La Capella amb la mostra de projectes finals que, des de l'any 1958, comissiona l'Escola Massana en aquest espai, no és un homenatge al circ ni a les activitats físiques. Triple Mortal és una posada en escena de resultats d'escoles d'art i disseny de Barcelona, així com una invitació al debat sobre l'avui i el demà de la pedagogia de l'art i del disseny. "Tres és el número màgic", deia la cançó. I aquest cop són tres els centres que exposen a La Capella. Ni un ni dos, sinó tres, per la importància que s'atribueix a aquest número, perquè triplica les parts i s'identifica amb la totalitat, i perquè així ho constaten referències bíbliques i filosòfiques. Comprovem-ho amb el vincle entre les tres escoles que avui comparteixen La Capella.

Gemma Amat
Directora de l'Escola Massana

Triple Mortal és un projecte de caràcter pedagògic i artístic que sorgeix de la col·laboració entre tres institucions culturals públiques de la ciutat de Barcelona: en primer lloc, l'Escola Massana, centre d'ensenyament d'art, disseny i arts aplicades, de titularitat municipal; en segon lloc, La Capella, espai expositiu especialitzat en art jove, i, en tercer lloc, Fabra i Coats – Fàbrica de Creació de Barcelona, antic espai fabril reconvertit en centre de producció i creació cultural. A més, s'ha convidat a participar en el projecte dos importants centres públics d'ensenyaments artístics de la ciutat: l'Escola Llotja i la Facultat de Belles Arts. Per tant, el projecte Triple Mortal comprèn i implica una bona part de l'entramat pedagògic i cultural relacionat amb l'art, el disseny i les arts aplicades de la ciutat de Barcelona.

Té una durada de dos anys i cada curs es concreta en dues activitats principals: una exposició d'obres dels estudiants dels tres centres a La Capella i una jornada de reflexió, debat i festa a Fabra i Coats.

El projecte Triple Mortal pretén oferir no només una nova plataforma d'exhibició i debat cultural, sinó també mostrar l'estat de la qüestió dels ensenyaments artístics a la nostra ciutat i, a més, les línies d'actuació que poden adoptar les escoles i les institucions culturals davant d'aquesta situació per continuar avançant.

D'aquesta manera, la primera exposició del projecte s'inaugurarà a La Capella el dia 20 de febrer de 2014. Aquesta primera exposició ha estat precedida d'un debat intens entre les tres escoles per decidir els conceptes sobre els quals s'havia de basar la tria de les peces presentades.

Es va arribar a la conclusió que aquests conceptes havien d'incloure dos àmbits principals: d'una banda, l'aprofundiment de les idees de fragilitat i precarietat que marquen d'una manera tan clara el nostre present, i, de l'altra, la possibilitat de mostrar les característiques específiques de cada centre.

Volíem, doncs, anar una mica més enllà d'una mostra que fos simplement el resum dels millors treballs finals, i, si bé l'elecció de les obres s'ha fet sobre treballs ja realitzats, el criteri de selecció prioritza els conceptes de fragilitat i precarietat sobre les altres idees presents en les obres.

Cada centre ha tingut llibertat per triar les seves obres, però ha estat imprescindible la tasca de coordinació, unificació de criteris i organització espacial dels comissaris de la mostra –Blai Marginedas i Alessandra Giusti– per aconseguir un conjunt expositiu coherent. Dels comissaris també sorgeix el disseny d'aquesta publicació, que servirà de guia de sala i catàleg de les obres presentades, així com d'introducció al projecte Triple Mortal.

L'Escola Llotja planteja el projecte Triple Mortal com una reflexió respecte als nous models de convivència i les noves definicions d'individu i cultura. Multidisciplinarietat, sostenibilitat, innovació social i les aportacions dins del marc del disseny que proposen noves formes de consum, han fet que la seva col·laboració s'anomenés "estratègies per a la supervivència", una denominació que defineix amb més precisió el seu objectiu en el moment de fer la selecció de les obres.

A més, s'han escollit no només projectes finals de carrera –amb tota la seva càrrega d'investigació i contextualització–, sinó també treballs en col·laboració d'especialitats i nivells d'estudis diferents, i s'han seleccionat dos treballs realitzats al Departament de Recerca d'Escultura amb la col·laboració de Sala d'Art Jove.

La Facultat de Belles Arts, per la seva banda, interpreta el projecte Triple Mortal basant-se en la importància de no defallir i perseverar en el context actual, complicat i advers per a la formació dels joves i per a la cultura. També valora la importància de seguir establint ponts i col·laborant les tres escoles juntes per enfortir els engranatges del final de la fase del període formatiu i l'inici de la fase professional. Es tracta de donar suport a la lleugeresa dels passos dels joves equilibristes perquè puguin transitar el món precari i a la vegada ric d'estímul, pesant i contradictori, en definitiva, que els toca anar construint, equipats amb les millors eines –la disposició, la destresa i el pensament crític– per al millor combat, el que es pot lliurar des de la creativitat, l'expressió i el diàleg amb l'altre (el públic).

En la selecció de les obres s'han prioritzat les idees de la fragilitat com a representació poètica del equilibris precari; la solució creativa respecte de la precarietat de mitjans, i els discursos plurals enfront d'una visió unívoca del món. També ha estat important explorar les cartografies de la

seva pròpia existència com a ancoratge al món i portar fins al final les paradoxes del possibilisme: tan lluny com arribi la imaginació, la creació artística li donarà corporeïtat.

El segon acte d'aquesta primera part del projecte tindrà lloc el 18 de març de 2014 a Fabra i Coats. Consistirà en una jornada dedicada a la reflexió i el debat entre els assistents i tindrà un caràcter festiu. S'articularà al voltant de dues taules rodones, que es programaran successivament. En la primera, es plantejarà una revisió crítica dels treballs presentats a La Capella i, d'una manera més general, es parlarà dels problemes que sorgeixen al voltant del pas dels estudiants d'art i disseny dels centres d'ensenyament al món professional. Comptarà amb la participació dels comissaris de la mostra i d'un crític d'art, Jorge Luis Marzo. Estarà moderada per Nora Ancarola, subdirectora de l'Escola Llotja. La segona taula rodona girarà al voltant de la situació específica dels ensenyaments artístics aquí i ara, i buscarà definir les idees principals del seu estat actual. Amb la moderació de Carles Giner, coordinador de les Fabriques de Creació, comptarem amb la representació de tres elements bàsics dels ensenyaments artístics: un professor en actiu, els estudiants també en actiu i un representant d'un centre artístic que concedeixi una importància especial als processos educatius. Aquesta tercera visió busca aprofundir en la importància de la relació ensenyament/art en llocs on no s'imparteix docència, sinó que estan dedicats a la pràctica artística i al debat crític.

En conclusió, esperem que el projecte Triple Mortal sigui d'interès per als visitants de l'exposició i els assistents als debats, reflecteixi d'alguna manera l'entusiasme que hem bolcat en la seva organització i resulti útil per orientar-se en l'entramat d'institucions i centres d'ensenyament que formen el teixit dels joves artistes i dissenyadors de la ciutat de Barcelona, en un moment de crisi del sistema econòmic, polític i social com el que vivim en l'actualitat.

PRESENTATION

The exhibition we are presenting at La Capella, featuring final-year projects that have been commissioned by the Escola Massana in this space since 1958, is neither a tribute to the circus nor to physical activities. Triple Mortal is a staging of the work of Barcelona's art and design schools, as well as an invitation to deliberate and debate the present and the future of art and design pedagogy. "Three is a magic number", goes the song. This time round, three centres are exhibiting at La Capella. Not one, not two, but three, on account of the significance attributed to this number, because it triples the parts and identifies with each and every one of them, a fact which is affirmed by biblical and philosophical references. Let's prove it with the association between the three schools that share La Capella today.

Gemma Amat
Director of the Escola Massana

Triple Mortal is a pedagogical and artistic project that has emerged from the collaboration between three public cultural institutions in the city of Barcelona: firstly, the Escola Massana, the art, design and applied arts school, belonging to the municipality; secondly, La Capella, an exhibition space specialising in young artists, and thirdly, Fabra i Coats – Barcelona Art Factory, an old industrial complex converted into a centre for production and cultural creation. In addition, two major public art education centres in the city have been invited to take part: the Escola Llotja and the Faculty of Fine Arts. Therefore, the project Triple Mortal takes in and involves a large swathe of the educational and cultural framework related to art, design and the applied arts in the city of Barcelona.

It is two years long and each year materialises in two chief activities: an exhibition of the work of students from the three schools at La Capella and a seminar for reflection, debate and celebration at Fabra i Coats.

The Triple Mortal project seeks not only to offer a new platform for exhibition and cultural debate, but also to show the state of affairs concerning artistic teaching in our city, as well as the lines of action that may be adopted by schools and cultural institutions in light of this situation in order to continue moving forward.

Therefore, the first exhibition of the project will open at La Capella on 20 February 2014. This first exhibition has been preceded by an intense debate among the three schools to decide on the concepts on which to base the choice of the pieces presented.

It was concluded that these concepts had to include two major areas: on the one hand, an in-depth analysis of the ideas of fragility and precariousness that so plainly mark our present and, on the other hand, the possibility of illustrating the specific features of each school.

Hence, we wanted to go a little further beyond a show that was simply a rundown of the best final-year projects and, although the works were selected among projects already carried out, the selection criterion prioritises the concepts of fragility and precariousness over the other ideas palpable in the works.

Each school has had the freedom to choose their works, but the task of coordinating, standardising criteria and undertaking the spatial organisation by the show's curators – Blai Marginedas and Alessandra Giusti – has proven essential to achieve a coherent set of works for the exhibition. The curators are also responsible for the design of this publication, which will serve as an exhibition hall guide and catalogue of the works presented, as well as an introduction to the project Triple Mortal.

The Escola Llotja broaches the project Triple Mortal as a reflection upon new models of co-habitation and new definitions of the individual and culture. Multidisciplinarity, sustainability, social innovation and contributions within the design framework that propose new forms of consumption have afforded their collaboration the name of "strategies for survival", a name that defines its objective with greater precision at the time of selecting the works.

In addition, not only the final-year projects have been chosen – with all their research and contextualisation – but also projects in collaboration with specialisms and different levels of study, and two projects carried out at the Department of Sculpture Research have been chosen in conjunction with the Sala d'Art Jove.

The School of Fine Arts, for its part, interprets the project Triple Mortal basing itself on the importance of not losing spirit and persevering in the current circumstances, which prove complicated and adverse for the education and training of young people and for culture. It also appreciates the importance of continuing to build bridges and having the three schools work together to tighten the cogs of the end of the education cycle and the beginning of the professional phase. It involves supporting the lightness of the steps of young tightrope walkers so that they can move through the precarious world which is laden with stimuli, heavy and contradictory at the same time. Ultimately, it is up to them to progressively devise, equipped with the best tools – willingness, skill and critical thinking – the best battle plan, which can be achieved through creativity, expression and dialogue with the other (the public).

In the selection of works, precedence has been given to the ideas of fragility as a poetic represen-

tation of the precarious balances; the creative solution regarding the precariousness of the media, and the plural discourses versus an unequivocal vision of the world. It has also been important to explore the mapping of their own existence as an anchor in the world and bring the paradoxes of possibility to the end: as far as the imagination stretches, artistic creation will give it tangible form.

The second event of this first part of the project will take place on 18 March 2014 at Fabra i Coats. It will consist of a day dedicated to reflection and debate among the participants and will have a celebratory nature. It will revolve around two round tables, which will be programmed in succession. In the first, a critical review of the works presented at La Capella will be considered, and more generally, the problems that arise in the transition of the schools' art and design students into the professional world. The event will see the participation of the show's curators and an art critic, Jorge Luis Marzo. It shall be chaired by Nora Ancarola, subdirector of the Escola Llotja. The second round table will revolve around the specific situation of artistic teaching here and now, and will seek to define the main points concerning its current state. Moderated by Carles Giner, coordinator of the Factories of Creation, the three basic components of artistic teaching will be represented: a current lecturer, current students and a representative of an arts school that affords special importance to educational processes. This third vision seeks to delve into the importance of the relationship between teaching and art in places where classes are not taught, but rather places dedicated to artistic practice and critical debate.

In conclusion, we hope that the project Triple Mortal piques the interest of those visiting the exhibition and those attending the debates, that it somehow reflects the enthusiasm we have invested in its organisation, and that it proves useful to find one's bearings in the network of educational institutions and schools that are part of the fabric of young artists and designers in the city of Barcelona, at a time of crisis for the economic, political and social system like the one we are in the grips of today.

Antonio Ontañón
Professor and Cultural Coordinator
at the Escola Massana

TRIPLE MORTAL

Triple Mortal és el salt que cal fer per passar de la protecció de les aules a la realitat del món laboral, i suposa un repte excitant alhora que vertiginós. Triple fa referència a la unió de tres centres educatius públics dedicats a l'ensenyament de les arts a la ciutat de Barcelona. Mortal és la situació que molts alumnes experimenten un cop han acabat l'etapa acadèmica i veuen davant seu l'abisme que es presenta, com també l'estat crític en el qual es troba l'ensenyament avui dia.

Triple Mortal és una exposició que reuneix, en un mateix espai, projectes de la Facultat de Belles Arts, l'Escola Llotja i l'Escola Massana: un total de 21 peces, que van de les arts visuals, al disseny gràfic, al disseny industrial o a l'artesanía. Triple Mortal es presenta com un teló de fons per parlar de la precarietat que sovint es desprèn de molts projectes d'art, disseny o artesanía actuals; ja sigui des de l'ús de materials poc nobles, la voluntat de crear vincles socials o l'interès per generar estratègies de subsistència.

La tria de projectes es realitza a partir del subtítol de precarietat, un concepte en principi amb un significat negatiu, però que totes les propostes seleccionades plantegen des d'una mirada positivista sense deixar de ser crítica amb el moment social que li toca viure. En aquest sentit, l'elecció de la precarietat com a tema central no és en va, ja que, per culpa de les retallades en algunes esferes bàsiques del sector públic, l'increment de la pobresa i la crisi de la política, molta gent es replanteja les seves pràctiques diàries. I també, com no podria ser d'altra manera, el context de l'art, el disseny i l'artesanía pateix en primera persona la conjuntura actual i, per tant, busca formes de fer front a la situació en què estem immersos.

Tots els projectes utilitzen les eines que tenen al seu abast per tal de solucionar o assenyalar les problemàtiques que els afecten. D'una banda, totes les obres utilitzen materials reciclats o de baix cost. De l'altra, tenen en compte l'estat crític de la situació política i econòmica en què es troba la societat actual i es fixen en les experiències més properes. El treball col·lectiu també ha estat present a l'hora d'elegir els projectes, gràcies a les seves potencialitats per proporcionar una mirada àmplia i plural, un diàleg entre els membres

del grup i una motivació afegida, a banda del fet que permet compartir mitjans per tal d'assolir els objectius.

Dins l'exposició podem trobar diversos significats de la paraula precarietat: precarietat econòmica (A preu de Manolo, Recortes de hoy para empeorar el mañana i Havaneres); precarietat material entesa cap a l'ús de materials poc nobles o reutilitzats (MFUKO, Quars d'una, Cadira MACBA i Tegumentum pro hominem); precarietat des d'un punt de vista social i fent referència al lloc on vivim (Adéu, La X marca el record, El Gran Juego de las Casas Baratas i Collapsed House); precarietat des d'un qüestionament de la cultura actual i de la situació de crisi que experimentem (La millor amiga de l'home, Monkey see, monkey do, 453' 20", Hands i D_Construc-tos: canviant l'objecte d'estudi), o precarietat que afecta corporalment (B'Kid, 55 piscines, Kafkianament, Laboratorio Inclusivo i Esquejes de cordero / Injerto múltiple).

En paral·lel a l'exposició també s'ha apostat per comptar amb la participació de projectes que la complementin. En primer lloc, el col·lectiu Placa Turca proposarà un diàleg personal sobre les obres que componen Triple Mortal. D'altra banda, el col·lectiu Nakadaska organitzarà una jornada dedicada a parlar dels col·lectius en l'àmbit de la creació. També cal esmentar el projecte Hands, que proposarà un taller dins el marc de l'exposició. Finalment, l'exposició acabarà amb una jornada a Fabra i Coats, on hi haurà dues taules rodones per reflexionar sobre l'exposició i sobre la situació de l'art i l'educació.

Triple Mortal és el resultat d'una suma de projectes molt diversos però que alhora comparteixen objectius en comú, inquiets davant el món que els envolta i desperts al futur que ve.

TRIPLE MORTAL

Triple Mortal (Triple Jump) is the leap that must be made to evolve from the protection of the classroom to the reality of the workplace, which implies an exciting yet dizzying challenge. "Triple" refers to the coming together of three public educational institutions dedicated to teaching the arts in the city of Barcelona. "Mortal" is the situation faced by many students once their academic studies have come to an end and they find themselves staring into the abyss of uncertainty, as well as the critical state facing teaching today. Triple Mortal is an exhibition which brings together projects from the Faculty of Fine Arts, the Escola Llotja and the Escola Massana under one roof: a sum total of 21 pieces, spanning from the visual arts, to graphic design, to industrial design and crafts. Triple Mortal sets the background for discussing the precariousness that often radiates from some kind of art, design or craft project today, whether from using ignoble materials, the wish to forge social bonds or the interest in generating subsistence strategies.

The projects are selected on the basis of the sub-heading of precariousness, a concept with negative connotations in principle; however, all the chosen proposals are put forward from a positivist perspective without ceasing to be critical about the social circumstances they have to face. In this regard, the choice of precariousness as a central theme is not in vain, since, due to the cuts in some basic areas of the public sector, the increase in poverty and the political crisis, many people rethink their daily practices. What's more, as it could not be any other way, the context of art, design and crafts is suffering the effects of the current conjuncture at first hand and, therefore, it seeks ways to deal with the situation in which we are immersed.

All the projects use the tools at their disposal in order to resolve or point out the problems that affect them. On the one hand, all the works use recycled or low-cost materials. On the other hand, they take into account the critical state of the political and economic situation faced by today's society and take notice of the experiences closest to home. Collective work also constituted a factor when choosing the projects, thanks to their potential to provide a broad and plural perspective,

a dialogue among the group members and an added motivation, apart from the fact that it allows means to be shared in order to accomplish goals. The exhibition contains various meanings of the word precariousness: economic precariousness (*A preu de Manolo, Recortes de hoy para empeorar el mañana* and *Havaneres*); material precariousness understood as the use of ignoble or reused materials (*MFUKO, Quars d'una, Cadira MACBA* and *Tegumentum pro hominem*); precariousness from the social point of view and bearing a reference to the place where we live (*Adéu, La X marca el record, El Gran Juego de las Casas Baratas* and *Collapsed House*); precariousness from the questioning of today's culture and the crisis we are experiencing (*La millor amiga de l'home, Monkey see, monkey do, 453' 20'', Hands* and *D_Constructos: canviant l'objecte d'estudi*), and precariousness which exerts an effect on the body (*B'Kid, 55 piscines, Kafkianament, Laboratorio Inclusivo* and *Esquejes de cordero / Injerto múltiple*).

In parallel to the exhibition, the participation of projects that complement it has also been promoted. On the one hand, the Placa Turca group will propose a personal dialogue on the works that comprise Triple Mortal. On the other hand, the Nakadaska group will organise a day dedicated to speaking about groups in the realm of creation. The project Hands must also be mentioned, which will propose a workshop within the framework of the exhibition. Finally, the exhibition will conclude with a seminar at Fabra i Coats, where two round tables will be held to reflect on the exhibition and the situation of art and education.

Triple Mortal is the product of a sum of projects that are highly diverse yet share common goals at the same time, restless in the world that surrounds them and attentive to the future that is to come.

Annexos

*Col·lectiu
Placa Turea*

Hands

*Apreu de
Manolo*

*El Gran Juego de las Casas
Baratas*

*Recortes de hoy,
para empeorar el
mañana*

Collapsed house

*La millor amiga de
l'home*

Havaneres

*453' 20''
De Zona Universitaria a
Fondo y viceversa*

*La X
la marca
del record*

Adéu

*D_Constructos:
canviant el objecte
d'estudi*

Kafkianament

*Col·lectiu
Quars d'una*

*Cadira
MACBA*

B'kid

55 piscines

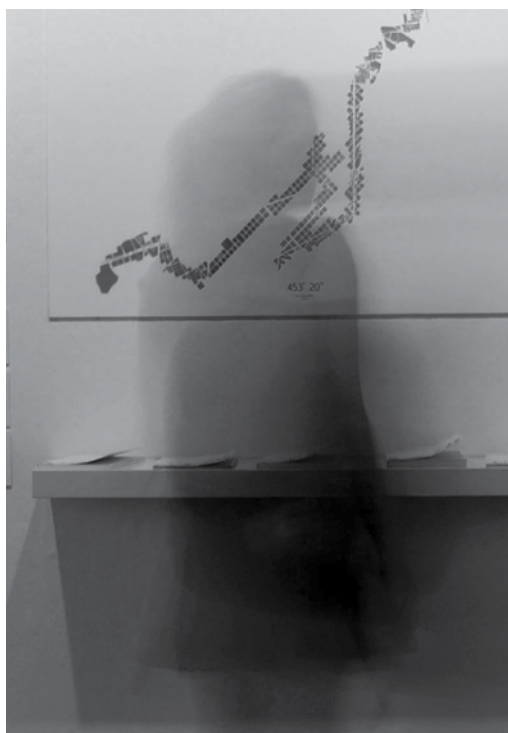
*MFUKO
bosses
recicla*

*Esquejos de cordero /
Ingerto múltiple*

*Tegumentum
pro hominem*

*Cap a un disseny
gràfic inclusiu*

*Monkey see,
monkey do*

453' 20''

**De Zona Universitària a Fondo y viceversa
Alberto Gil**

De Zona Universitària a Fondo y viceversa exposa el viatge realitzat en metro i com aquest trajecte es converteix en territori de producció. El no-lloc es converteix en espai de creació.

Com a evidència del canvi de funció espacial, Alberto Gil planteja una rutina dins del metro, que es formula a través de la resolució de sudokus, en què el temps d'execució de cada un fa referència al temps que es consumeix en aquests trajectes. L'acció diària genera una sèrie de codis, derivats dels sudokus, a tall de signe contenidor d'aquella experiència espai-temps.

La mostra al públic es concreta en una instal·lació que conté la cartografia del no-lloc, un mapa conceptual amb tots aquells conceptes sorgits en el procés d'elaboració del projecte, la sèrie d'infografies o codis creats i cinc llibres d'artista. La creació es converteix en oci; l'oci es converteix en creació.

{albertogilcasedas.blogspot.com.es}

Adéu
Isabel Barios

L'habitatge és aquell lloc on hom, innocentment, construeix la seva vida; on s'il·lusiona, somia, pensa en l'endemà i on descansa de la precarietat –tant política i social com emocional– que regna en l'exterior.

Quan et fan buidar forçosament casa teva, no tan sols fas un recull de tots aquells objectes que t'han acompanyat durant un temps indeterminat, sinó que també et retrobes amb tots els anys viscuts i les empremtes deixades. Adéu és un vídeo-assaig en què Isabel Barios Ibars pretén analitzar la problemàtica de la gent desnonada des d'una perspectiva interior espacialment i intimista sentimentalment.

Després del desencant amb una societat benestant –que ens enfortia a base d'hedonisme, propietat i consum–, cal creure que, tot i que els valors humans quedin eclipsats entre el capital i el poder, sempre quedaran petites fuites per les quals, silenciosament, s'anirà reomplint tot allò que se'ns han emportat.

{cargocollective.com/isabelibars}

La millor amiga de l'home
Ramon Martins

Mira'm, mira'm, la televisió suplica atenció, i la majoria de vegades sempre aconsegueix el seu objectiu. Sembla impossible ser a prop d'ella i no mirar-la. És inconscient; ella manipula la nostra inconsciència i crea un joc de dependència. Aquesta dependència estableix un vincle entre la televisió i l'espectador. Fingeix ser la millor amiga de l'home.

Ramon Martins presenta La millor amiga de l'home, un collage audiovisual guardonat amb el tercer premi del Festival Internacional de Videoart a Buenos Aires el 2013, construït a partir de dos vídeos principals. El primer vídeo és una escena de la pel·lícula Television is Here Again (1964), en què s'ensenya la transmissió d'un programa musical de la mateixa època de la pel·lícula. El concepte principal del film era ensenyar la televisió com un mitjà positiu d'entreteniment. El segon element és l'àudio del vídeo Television is a Drug (2010), que simula un missatge que la televisió intenta posar a la ment dels que la miren i en què es mostra com una eina de manipulació.

{behance.net/ramonmartins}

Recortes de hoy para empeorar el mañana **Margarita Ortigón**

Partint de la situació social actual i d'una joguina tradicional, Margarita Ortigón utilitza els retallables que es van popularitzar durant una crisi bèl·lica a Espanya i que no només van servir com un joc de nens que fantasiejaven amb grans batalles sobre camps de cartró, sinó que també van ser una forma de publicitar els dos bàndols de la guerra.

En aquest cas, els retallables deixen de ser els soldats que avancen cap a la batalla, i els protagonistes som tots els ciutadans que hem patit les retallades actuals. Ortigón proposa retallables per tal de defensar el bàndol dels indignats, que lluiten en una guerra injusta contra la corrupció i la desigualtat.

{margarita.ortegon@gmail.com}

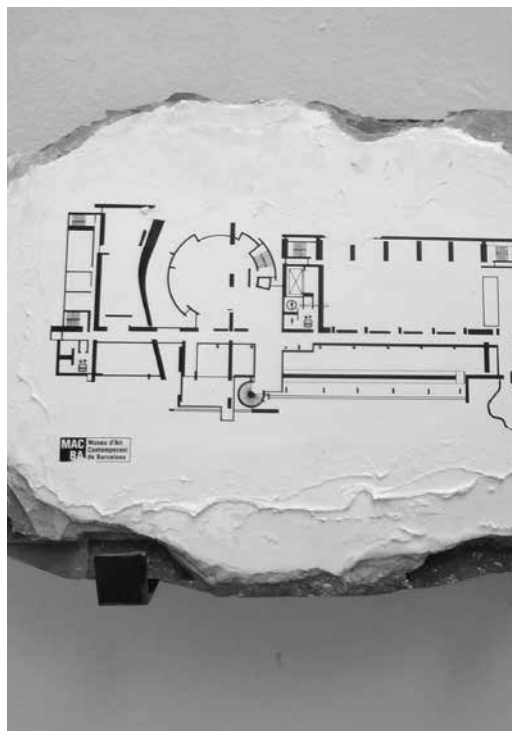
Esquejes de cordero / Injerto múltiple **Carlos Ruíz**

A partir de la utilització de tècniques reproductives asexuals específiques de les plantes, Carlos Ruiz realitza unes peces amb ossos d'animals per tal de tractar el tema de la clonació a través d'esqueixos i la variació genètica a partir d'empelts.

Aquesta tècnica reproductiva és un mètode de clonació que consisteix a tallar un o diferents fragments de la planta mare i introduir-los a la terra, fet que permet regenerar una planta completament idèntica a la progenitora. En aquest cas, els esqueixos utilitzats són ossos de xai.

La tècnica d'empelts es basa en la unió de diferents teixits vegetals per combinar aquests organismes amb la finalitat de propagar les característiques que ens interessin, en aquest cas combinant dues races de gallina i dues de conill. La paradoxa ens condueix a la reflexió del tema tractat.

{carlos.izchez@gmail.com}

D_Constructos: canviant l'objecte d'estudi
(Plan_be / After, after Duchamp)
Jonathan Torres

Jonathan Torres s'interessa per la problematització dels constructes que giren entorn del paradigma artístic, partint de la premissa que la realitat, com a coneixement, emergeix de construccions socials i aflora així dels processos de comunicació, dels jocs del llenguatge. Adopta una actitud irònica que renuncia a entregar-se totalment a res. Per això, proposa pautes per a un protocol d'intervenció que ajuden a reescriure el model dogmàtic present en els productes estètics canonitzats. Fent us del joc irònic intertextual/intericònic, combina dialògicament dues actituds o veus la primera de les quals afirma metafòricament el que nega la segona. D'aquesta forma, permet experimentar amb la manipulació i la re-escritura del context artístic.

{jonatorresbarahona.wix.com/artist}

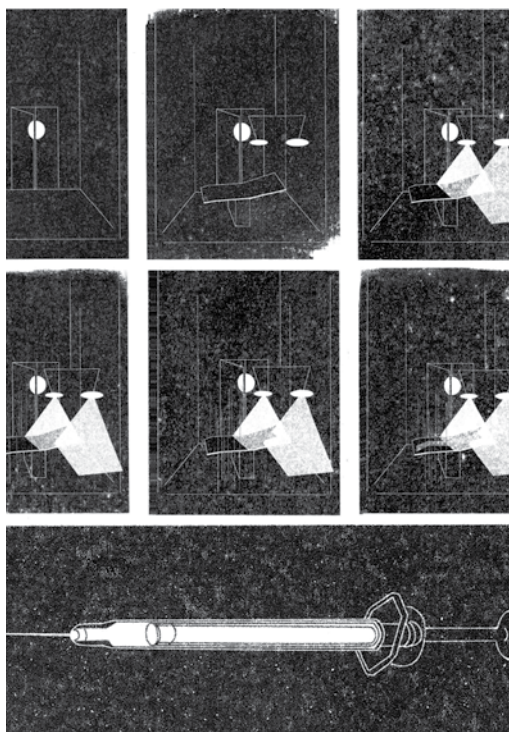

Collapsed House
Joan Bennassar

Joan Bennassar presenta Collapsed House, un treball que s'inscriu dins un projecte col·laboratiu més ampli anomenat Space for Collapsed House, que engloba un conjunt de pràctiques artístiques com ara fotografies, dibuixos i maquetes al voltant de la idea de construir la casa més adient per afrontar el temps present.

Collapsed House és un esbós, un pla d'evasió, un assaig reduït d'un espai on poder explicar i pensar el món i a nosaltres mateixos dins d'ell; un model sense garanties per a un refugi, una suma de runes per construir un lloc habitable que seria llarg i complicat d'engendrar. Aquest espai no s'imposa, no aspira a la posteritat sinó a l'adequació com un present. Conté la seva pròpia negació, la seva pròpia destrucció com a possibilitat, com a principi constitutiu del seu sentit; pot fer-se i desfer-se fàcilment. Collapsed House és la forma donada a un espai imaginari, un refugi que ocupen les múltiples veus convocades pel corpus d'un treball inacabat de pràctiques artístiques.

{joanbennassarcerda.com}

55 piscines **Alona Vinç**

Alona Vinç presenta 55 piscines, una obra de caràcter poéticoconceptual composta per 66 il·lustracions que relata en primera persona la història d'una malaltia a la precoç edat de 6 anys, en què la protagonista mostra els seus deures amb una maduresa impròpia de la seva edat.

El text que acompanya les il·lustracions ens demostra la capacitat de Vinç de descriure'ns la malaltia des d'un punt de vista vitalista, evitant la morbositat i el dramatisme gratuït.

El tractament del text –la lletra està escrita a màquina i conté guixades– ja ens il·lustra cada una de les paraules que escriu Vinç, mentre que les il·lustracions –rectes i una mica ortopèdiques– acompanyen la història de 55 piscines i ens hi capbussen de manera directa.

A preu de Manolo
Judit Armengol

A preu de Manolo és una guia gastronòmica que aposta per restaurants low cost de qualitat que hi ha a la ciutat de Barcelona. Mitjançant el retorn a l'era del boli, la guia busca la interacció dels usuaris, tot potenciant la seva creativitat i oferint-los la possibilitat de modificar-la i personalitzar-la. A més, anima a tothom que la utilitzi a anar als restaurants recomanats, no només per menjar-hi, sinó també per aconseguir les targetes de cada establiment i així completar la col·lecció, com si fos un àlbum de cromos.

La guia es caracteritza gràficament per una estètica low cost, inspirada en els bars i bodegues de tota la vida, igual que el contingut. Té unes mides de 140 mm x 200 mm tancada, i aproximadament 240 pàgines. L'enquadrernació és cosida a la vista per facilitar-ne l'ús. Està impresa a una sola tinta, blava, sobre paper blanc, daurat i salmó, per abaratir costos. També disposa d'una camisa que protegeix la guia de taques de menjar i beguda, i a la vegada és un desplegable que inclou un mapa.

{behance.net/juditarmengol}

Cadira MACBA
Felipe Díaz

Cadira MACBA sorgeix d'una premissa molt senzilla: elaborar un producte a partir de materials reciclats, innovador, que es pugui fabricar en sèrie i que, a més, el material que s'utilitzi sigui la taula de skate. Felipe Díaz se les enginya per crear un producte que fugi de tot el reguitzell de bancs, taules i més mobles creats a partir de skates.

A partir de l'estudi i l'experimentació, Díaz aconsegueix un producte que es diferencia de la resta de mobles creats a partir de monopatiners perquè no té cap semblança amb el producte d'origen. A partir de la creació d'un seguit de mòduls, Díaz construeix una cadira que no s'assembla formalment a un skate, però estèticament sí que ens el recorda.

{felipe.diaz.sanchez@gmail.com}

Hands

Mateu Targa i Octavi Serra

Barcelona, Catalunya, Espanya. 2012. Els índexs d'atur més alts de la història del país i, juntament amb Grècia, el país més afectat per la crisi financera de la Unió Europea. Cada cop més casos de corrupció, fins i tot dintre del mateix Govern. Privatitzacions de la sanitat, l'educació, la banca. Guadalajara, Jalisco, Mèxic. 2013. Un barri de la perifèria on es reflecteix l'estat general del país: delinqüència, pobresa, falta de serveis, problemes relacionats amb el narcotràfic, escassa educació, poca consciència de l'entorn...

Aquests dos contextos tenen en comú una crisi estructural. Mateu Targa i Octavi Serra presenten *Hands*, un projecte que utilitza el simple gest poètic d'una mà com a acció de denúncia d'un problema social. Com si fos un mural de protesta urbana, Targa i Serra utilitzen escultures de mans fetes amb guix per tal de transmetre un missatge que faci reflexionar i reaccionar al vianant.

{street-hands.blogspot.com.es}

Havaneres

Col·lectiu Tropèl

Olga Capdevila, Jordi Oms, Carla Besora i Laia Arqueros

El maig del 2013 el col·lectiu d'il·lustradors Tropèl edita *Havaneres*, un cançoner il·lustrat que reivindica i reinterpreta aquestes populars cançons. Els obstacles que apareixen en el procés de distribució fan que, dos mesos més tard, els 300 exemplars segueixin dins la caixa. Decidits a buscar una solució, Tropèl analitza la microdistribució dividint-la en tres grans conflictes: 1) els tiratges curts amb què sol treballar el petit editor provoquen la impossibilitat de competir amb editorials més grans; 2) la diferència entre el preu de cost i el preu de venda òptim és massa justa com per assumir les comissions dels intermediaris, i 3) les edicions petites, pel poc abast de la seva distribució, acaben circulant entre un públic reduït. El juliol del 2013 s'inicia l'*Havaneres Tour*, un sistema de distribució a mig camí entre la performance i la venda ambulat. Mitjançant un carro DIY i una bicicleta restaurada, es ressegueixen algunes de les cantades d'havaneres de la costa catalana.

{tropelilustracio.com}

MFUKO, bosses reciclades **Anna Villarroya i Sara Martínez**

Treballant des de l'artesania i el disseny, relacionant conceptes com sostenibilitat o reciclatge i fent aflorar la cultura del remix i del do-it-yourself, Anna Villarroya i Sara Martínez creen MFUKO, bosses reciclades.

La idea del projecte parteix de crear bosses de roba a partir d'excedents tarats fora de la venda al públic, els desperfectes dels quals arreglen elles mateixes. D'altra banda, fixant-se en diferents materials que es puguin reutilitzar, s'interessen per les teles velles de l'àvia, lones de camions vells o sacs, que els permeten personalitzar les bosses. La unió entre les bosses de roba i les teles de diferents teixits els permet crear un producte original, portable i únic. A més el fet d'afegir unes tires de Velcro a cada bossa permet a l'usuari modificar la bossa al seu gust a partir de diversos retalls de teixits.

{grainsupplyco.com}
{shshujewelry.blogspot.com.es}

Col·lectiu Quars d'una

Maria Díez, Carla García, Sandra Llusà i Clara Niubó

Quars d'una és un col·lectiu format per Maria Díez, Carla García, Sandra Llusà i Clara Niubó, que estan interessades a difondre una joieria que prioritza el valor simbòlic de la joia, reivindicant la peça única i el treball artesanal enfront de la manufactura en sèrie, que provoca una homogeneïtzació a escala global.

Tot i que cada una té un llenguatge propi, el col·lectiu busca el diàleg entre les seves integrants i la voluntat de compartir projectes i formes de treball per tal d'enriquir-se mútuament.

{quarsduna.com}

B'Kid
Noelia Vallano

Malgrat que en el mercat podem trobar molts tipus de bicicletes i tricicles per als més petits, no n'hi ha cap que s'adapti tant al creixement del nen dels 2 als 6 anys d'edat, cosa que provoca que la joguina tingui una vida útil molt curta.

Noelia Vallano ha desenvolupat B'Kid, un sistema que, a partir de diversos components, permet adequar la bicicleta al desenvolupament psicomotriu de l'infant alhora que creix amb ell. En un inici ens trobem davant d'un tricicle, posteriorment podem convertir-lo en una bicicleta sense pedals, per acabar convertint-se en una bicicleta amb pedals.

A més, el vehicle està fabricat amb fusta i suro local; d'aquesta forma, B'Kid vol potenciar una sèrie de valors tant ecològics i de mobilitat sostenible, com de bons hàbits de salut per als més petits.

{ cargocollective.com/noeliavallano/B-kid }

Cap a un disseny gràfic inclusiu Laboratorio Inclusivo

Sonia Ciriza i Miguel Ayesa

Cap a un disseny gràfic inclusiu sorgeix a partir del fet d'adonar-se de l'estandardització que pateix l'alfabet Braille i gran part del material gràfic realitzat per a invidents. Aquesta homogeneïtzació provoca que no es puguin editar llibres de gran format ni que hi hagi una investigació gràfica que renovi el material per a persones amb visió reduïda. El projecte vol fixar-se tant en la tiflologia –ciència que estudia els problemes associats a la ceguera– com en el disseny inclusiu –especialitat que intenta crear un disseny per a tothom. D'aquesta forma, la proposta de Ciriza i Ayesa busca un públic al més ampli possible. Laboratorio Inclusivo va organitzar un laboratori d'experimentació amb diverses tècniques de generació de Braille i adaptació d'il·lustracions amb relleu, en què van treballar gairebé artesanalment i persones invidents van testar els resultats obtinguts. Aquesta investigació es va recollir en una col·lecció de cinc prototips d'aplicacions editorials.

{soniaciriza.com} {miguelayesa.com}

El Gran Juego de las Casas Baratas Julian Chamorro i Marta Callén

Històricament, la decisió sobre el futur de la classe treballadora ha estat en mans de qui no hi pertanyia; històricament també, els jocs han estat espais lúdics i de reunió, en què s'han esborrat les fronteres entre classes i s'hi traslladen les lluites territorials. Basats en aquestes hipòtesis socials, i en l'ús del dispositiu audiovisual d'un fals documental, El Gran Juego de las Casas Baratas planteja una reflexió: l'anul·lació dels individus d'una comunitat com a gestors dels seus desitjos, i l'execució d'accions conseqüents cap a una qualitat de vida d'acord amb el seu ritme i desenvolupament social. El projecte agafa com a eix la gravació d'una partida de monopoli, que registra la hipotètica situació en la qual els jugadors anònims decideixen el futur de les Cases Barates del Bon Pastor (Sant Andreu, Barcelona) llançant un dau gegant davant la mirada impotent dels seus habitants. La vitrina, amb records del dau i les banderes, recrea un patètic rastre en forma de commemoració de glòries passades.

{respiradora.blogspot.com.es}

{julianchamorro.com}

Kafkianament Sara Manzaneda

La metamorfosi ens explica la història de Gregor Samsa, que un bon dia es desperta al seu llit convertit en un insecte, i com tota la seva família li acaba girant l'esquena davant la seva horrible transformació. La difuminació d'un personatge que escenifica la denúncia d'un món cruel, inhumà, que aïlla als que no són com l'home comú i corrent.

Sara Manzaneda s'inspira en el conte de Franz Kafka per elaborar una col·lecció tèxtil per vestir cada un dels protagonistes del llibre original en cada una de les seves transformacions individuals. Amb la deconstrucció com a eix central, Manzaneda teixeix una quinzena de peces que descriuen el canvi físic o psicològic de la família Samsa.

La X marca el record Irena Visa

Si pensem en un espai físic, aquest passa inevitablement pel filtre del nostre record. Amb aquesta premissa, Irena Visa demana a veïns del barri de Sant Andreu que dibuixin un mapa del parc de la Pegaso, un dels llocs més populars del barri.

Amb aquesta acció es demostra la impossibilitat d'assolir l'objectivitat, ja que de cada un dels mapes resultants es desprenen realitats, records i emocions individuals, i, un cop sumats, donen una visió complexa de l'espai a partir de la mirada subjectiva de cada participant.

La peça presentada es compon de l'exposició de cada un dels mapes realitzats pels participants del projecte i de la projecció de la sobreposició de totes les cartografies, a més de l'àudio que acompanya la instal·lació.

Monkey see, monkey do
Rosana Sánchez i Aris Spentsas

Monkey see, monkey do anima el públic a complementar l'obra artística a partir d'un joc. Un objecte escultòric funciona com a dispositiu invitant els espectadors a relacionar-s'hi, actuar-hi i manipular-lo. Rosana Sánchez i Aris Spentsas presenten un projecte pensat expressament per a l'espai de La Capella que invita l'espectador a una nova experiència, buscant involucrar l'altre en una acció absurda en què totes les intencions se centren en el fer i no a com fer-ho.

A més, Sánchez i Spentsas proporcionen elements perquè l'espectador pugui entrar dins l'objecte i experimentar les possibilitats que se li proposen; provar i actuar des de l'interior del dispositiu i crear diferents situacions des de les quals poder formar idees i connectar-se amb l'entorn, i així fer-se partícip de l'obra.

Tegumentum pro hominem
Marta López

Inspirant-se en la closca, plena de punxes, que protegeix la castanya d'animals i inclemències meteorològiques, Marta López crea Tegumentum pro hominem (La coberta per a l'home), una vestimenta que protegeix una de les parts més delicades de l'ésser: el cor.

Utilitza l'arpillera, un material protector, dur i agressiu, que fixa amb 15.000 brides per recobrir la part exterior de la peça. Això contrasta amb la part interior, on tria la glassilla i la buata, materials molt més agradables al tacte amb la pell.

453' 20" De Zona Universitària a Fondo y viceversa // Alberto Gil

De Zona Universitària a Fondo y viceversa (From Zona Universitària to Fondo and Back) reveals the journey undertaken by underground and how this journey turns into a terrain of production. The non-place becomes a space of creation.

As proof of the change of spatial function, Alberto Gil presents a routine in the underground, which is formulated by solving Sudoku puzzles, in which the time spent executing each one refers to the time used up in these journeys. The day-to-day action generates a series of codes, derived from Sudoku puzzles, in the form of a container of signs of this space-time experience.

The show for the public takes shape in the form of an installation that features the mapping of the non-place, a conceptual map with all the concepts that cropped up in the project's development process, the series of infographics or codes produced and five artist's books. Creation becomes recreation; recreation becomes creation.

Adéu // Isabel Barrios

The homestead is the place where people innocently build their lives; where they get excited, dream, think about tomorrow and where they take a break from precariousness – of a political, social and emotional nature – which prevails beyond its walls.

When you are thrown out of your home, not only do you collect all those objects that have accompanied you for an undefined period of time, but you also rediscover all the years lived and the traces left behind. Adéu (Goodbye) is a video essay in which Isabel Barrios Ibars seeks to analyse the problems of evictions from an inside and emotionally intimate perspective.

In the wake of the disillusionment with an affluent society – which built us up on the basis of hedonism, property and consumption – we had to believe that, though human values are overshadowed by capital and power, there will always be small holes through which everything they have done away with will be silently filled in again.

La millor amiga de l'home // Ramon Martins

Watch me, watch me, the television vies for our attention, and it almost always accomplishes its goal. It seems out of the question to be in its vicinity and not watch it. It is unconscious; it manipulates our unconsciousness and creates a cycle of dependence. This dependence forges a link between the television and the viewer. It pretends to be man's best friend.

Ramon Martins presents La millor amiga de l'home (Man's Best Friend), an audiovisual collage awarded third prize at the International Festival of Video Art in Buenos Aires in 2013, built around two main videos. The first video is a scene from the film Television is Here Again (1964), which depicts the broadcasting of a music programme from the same period as the film. The film's key concept was to show television as a positive medium of entertainment. The second element is the audio of the video Television is a Drug (2010), which simulates a message that television attempts to place in the minds of those watching it and which is revealed as a tool for manipulation.

Recortes de hoy para empeorar el mañana // Margarita Ortigón

Based on the current social climate and a traditional toy, Margarita Ortigón uses cutouts that were popular during a war crisis in Spain and which not only served as a game for kids that fantasised about great battles on cardboard battlegrounds, but also were a form of publicising both sides of the war.

In this case, the cutouts are not soldiers advancing into battle, but rather we, the citizens, are the characters, who have suffered from today's cuts. Ortigón suggests cutouts to defend the side of the indignant, who fight an unjust war against corruption and inequality.

Esquejes de cordero / Injerto múltiple // Carlos Ruiz

Using asexual reproduction techniques specific to plants, Carlos Ruiz produces works with animal bones in order to broach the issue of cloning through cuttings and genetic variation via grafts.

This reproduction technique is a method of cloning that involves taking one or several cuttings from the mother plant and placing them in the soil, which allows a wholly identical plant to its parent plant to be regenerated. In this case, the cuttings used are lamb bones.

The grafting technique is based on the joining of different plant tissues to combine these organisms in order to propagate the characteristics of interest to us, in this case combining two breeds of chicken and two breeds of rabbit. The paradox leads us to reflect on the issue addressed.

D_Constructos: canviant l'objecte d'estudi

(Plan_be / After, after Duchamp) // Jonathan Torres

Jonathan Torres is interested in the problematisation of constructs that revolve around the artistic paradigm, based on the premise that reality, as knowledge,

emerges from social constructs and thereby materialises from communication processes and language games. He adopts an ironic approach that refuses to fully give in to anything. For this reason, he puts forward guidelines for a protocol of intervention that helps rewrite the dogmatic model palpable in canonised aesthetic products. Playing on an ironic intertextual/intercronic approach, he combines two attitudes or voices in dialogue, the first of which metaphorically affirms what the second denies. In this manner, he allows experimentation with the manipulation and rewriting of the artistic context.

Collapsed House // Joan Bennassar

Joan Bennassar presents Collapsed House, a work that is part of a wider collaborative project called Space for Collapsed House. It encompasses a set of artistic practices such as photographs, drawings and models around the idea of building the most suitable house to face the present time.

Collapsed House is a sketch, an escape plan, a small experiment involving a space wherein to describe and think of the world and ourselves within it; a model with no guarantees for a shelter, a mass of rubble to build a habitable place that would be long and complicated to bring about. This space does not impose itself, it does not aspire to last but to be suitable for a present. It contains its own negation, its own destruction as a possibility, as a constitutive principle of its meaning; it can be mounted and dismounted easily. Collapsed House is the form given to an imaginary space, a shelter occupied by multiple voices summoned by the corpus of an unfinished work of artistic practices.

55 piscines // Alona Vinc

Alona Vinc presents 55 piscines (55 Pools), a work of a poetic and conceptual nature comprising 66 illustrations which gives a first-hand account of an illness at the tender age of six, in which the leading character takes us through her responsibilities with a maturity that is inappropriate for her age.

The text accompanying the illustrations shows us Vinc's ability to describe the illness to us from a vitalist point of view, eschewing morbidity and unwarranted drama.

The text editing in itself – the font is typed and has parts crossed out – shows us each of the words written by Vinc, while the illustrations – straight and somewhat orthopaedic – accompany the story of 55 piscines and plunge us directly into the work.

A preu de Manolo // Judit Armengol

A preu de Manolo (At Manolo's Price) is a guide to dining out which focuses on low-cost quality restaurants in the city of Barcelona. By returning to the era of the pen, the guide seeks user interaction, while enhancing creativity and offering users the possibility of modifying and personalising the guide. In addition, it encourages every user of the guide to go to the recommended restaurants, not just to eat there, but also to get the cards of each establishment and thereby complete the collection, as if it were a sticker album.

In terms of graphics, the guide is characterised by a low-cost aesthetic, inspired in classic bars and bodegas, just like the content. Closed, it measures 140 mm x 200 mm, and it contains some 240 pages. The book is stitched with visible binding threads to facilitate use. To cut costs, it is printed in a single blue ink, on white, gold and salmon paper. It also has a cover that protects the guide from food and beverage stains, while it is also a foldout that includes a map.

Cadira MACBA // Felipe Díaz

Cadira MACBA (MACBA Chair) works on a very simple premise: to make an innovative product from recycled materials, which can be mass produced and, what's more, that employs the skateboard as the building material. Felipe Díaz has found a way to create a product that steers clear of the entire string of benches, tables and other pieces of furniture made using skateboards.

Through study and experimentation, Díaz achieves a product that is set apart from other pieces of furniture produced using skateboards so that it bears no semblance to the original product. By creating a series of modules, Díaz built a chair that does not formally assume the appearance of a skateboard yet is reminiscent of it, aesthetically speaking.

Hands // Mateu Targa and Octavi Serra

Barcelona, Catalonia, Spain. 2012. The highest unemployment rates in the country's history and, alongside Greece, the country hardest hit by the financial crisis in the European Union. More and more cases of corruption, even within the government itself. Privatisation of health, education and banking. Guadalajara, Jalisco, Mexico. 2013. A district in the suburbs that reflects the general state of the country: crime, poverty, lack of services, problems associated with drug trafficking, limited education, little awareness of the environment...

These two contexts have a common denominator: a structural crisis. Mateu Targa and Octavi Serra present *Hands*, a project that uses the simple poetic gesture of a hand as a means to condemn a social problem. As if it were a mural of urban protest, Targa and Serra use hand structures made of plaster to convey a message that stirs pedestrians to reflect and to react.

Havaneres // Tropèl group

Olga Capdevila, Jordi Oms, Carla Besora and Laia Arqueros

In May 2013, the group of illustrators Tropèl published *Havaneres* (Cuban Sea Shanties), an illustrated songbook that advocates and reinterprets these popular songs. The stumbling blocks encountered in the distribution process led to 300 copies remaining inside the box two months later. Determined to come up with a solution, Tropèl analyses micro-distribution, dividing it into three major conflicts: 1) small-scale print runs by small publishers usually make it impossible to compete with larger publishers; 2) the difference between the cost price and the optimum selling price is too tight to assume intermediaries' commission, and 3) small editions, on account of the limited scope of their distribution, end up circulating amongst a limited audience. In July 2013, the *Havaneres* Tour began, a distribution system halfway between performance and hawking. Using a DIY trolley and a restored bicycle, some of the singing of Cuban sea shanties along the Catalan coast were retraced.

MFUKO, bosses reciclades // Anna Villarroja and Sara Martínez

Working from crafts and design, associating concepts such as sustainability and recycling and bringing out the culture of remix and do-it-yourself, Anna Villarroja and Sara Martínez have created MFUKO, bosses reciclades (MFUKO, Recycled Bags).

The project idea is based on creating cloth bags from defective leftover stock not sold to the public, whose imperfections they repair themselves. On the other hand, taking note of different materials that can be reused, they take an interest in grandma's old fabrics, old truck tarpaulins or sacks, which allow you to personalise the bags. The combination of cloth bags and different fabrics allows them to create an original, portable and unique product. What's more, adding strips of Velcro to each bag allows the user to tailor the bag to their taste using different fabric cuttings.

Quars d'una group

Maria Diez, Carla Garcia, Sandra Llusà and Clara Niubó

Quars d'una is a group comprising Maria Diez, Carla Garcia, Sandra Llusà and Clara Niubó, who are interested in spreading the idea of a jeweller's shop that prioritises the symbolic value of the jewel, advocating unique pieces and craftsmanship as opposed to mass production, which leads to homogenisation on a global scale.

Although each of them have their own language, the group seeks to achieve dialogue among its members and to foster the desire to share projects and working methods for mutual enrichment.

B'Kid // Noelia Vallano

Though many kinds of bicycles and tricycles for children can be found on the market, none of them adapt to the growth of the child from two to six years of age, something which results in the toy having a really short shelf life.

Noelia Vallano has developed B'Kid, a system which, based on several components, allows the bicycle to be adapted to the child's psycho-motor development, while growing with them. At first, we have a tricycle before us; we can then turn it into a pedal-free bicycle and, finally, it turns into a bicycle with pedals.

Furthermore, the vehicle is made of local wood and cork; B'Kid thereby wishes to foster a series of values that are eco-friendly and promote sustainable mobility, as well as healthy habits for children.

Cap a un disseny gràfic inclusiu // Laboratorio Inclusivo

Sonia Ciriza and Miguel Ayesa

Cap a un disseny gràfic inclusiu (Towards Inclusive Graphic Design) has emerged from observing the standardisation affecting the Braille alphabet and much of the graphic material produced for the blind. This homogenisation means that it is not possible to publish large-format books or to undertake graphic research that renews the material for people with visual impairments. The project wishes to focus on both typography – a branch of science that explores the problems associated with blindness – and inclusive design – a specialism that endeavours to create design for all. Thus, Ciriza and Ayesa's proposal seeks to cater for the widest possible audience.

Laboratorio Inclusivo set up an experimentation laboratory with different techniques for generating Braille and the adaptation of embossed illustrations, on which they worked almost entirely by hand. Blind people tested the results

obtained. This research was brought together in a collection of five prototypes of publishing applications.

El Gran Juego de las Casas Baratas // Julian Chamorro and Marta Callén

Historically, the decision about the future of the working class (such as that of Sant Andreu) was in the hands of those that were not part of it; also historically speaking, games were recreational spaces and meeting places, in which the boundaries between classes were eradicated and replaced by territorial struggles. Based on these social hypotheses, and the use of the audiovisual device of a mockumentary, *El Gran Juego de las Casas Baratas* (The Great Game of Cheap Housing) puts forward a reflection: the end to the individuals of a community's role as managers of their desires, and the execution of consequent actions towards a quality of life consistent with their pace and social development. The key component of the project is the recording of a game of monopoly, which records a hypothetical situation in which the anonymous players decide the future of the Cheap Housing of Bon Pastor (Sant Andreu neighbourhood in Barcelona), throwing a giant dice before the powerless gaze of its inhabitants. The display case, with memories of the dice and flags, recreates a pathetic trace in the form of commemorating past glories.

Kafkianament // Sara Manzaneda

The *Metamorphosis* recounts the story of Gregor Samsa, who woke up one day from his sleep having turned into a insect, and whose family ends up turning their back on him before his horrifying transformation.

Sara Manzaneda draws her inspiration from the novella of Franz Kafka to develop a textile collection to dress each of the leading characters in the original book in their respective transformations. The end result is a dozen pieces that describe the physical or psychological change of the Samsa family.

La X marca el record // Irena Visa

Any physical space we think of has to pass through the filter of our memories. On this premise, Irena Visa asked the residents in the neighbourhood of Sant Andreu to draw a map of the Pegaso Park, one of the most popular places in the neighbourhood.

This action reveals the inability to achieve objectivity, since individual realities, memories and emotions emerge from each of the resulting maps. Once these are put together, they afford a complex vision of the space through the subjective perspective of each participant.

The piece presented comprises an exhibition of each of the maps made by the project's participants and the projection of the overlapping of all the maps, plus the audio that accompanies the installation.

Monkey see, monkey do // Rosana Sánchez and Aris Spentsas

Monkey see, monkey do encourages the audience to complement the artwork via a game. A sculptural object acts as a device inviting viewers to relate to, act on and manipulate the work. Rosana Sánchez and Aris Spentsas present a project designed specifically for the space at La Capella that invites the viewer to have a new experience, seeking to involve the other in an absurd action in which all the intentions focus on the doing and not on how to do it.

In addition, Sánchez and Spentsas provide elements so that the viewer can enter the object and experience the possibilities put forward to them; experimenting and acting inside the device and creating different situations from which to devise ideas and connect them with the surroundings, thereby becoming a part of the work.

Tegumentum pro hominem // Marta López

Drawing inspiration from the shell, full of spikes, which protects the chestnut from animals and inclement weather, Marta López has created *Tegumentum pro hominem* (The Cover for Man), a covering that protects one of the most delicate parts of the body: the heart.

It uses the sackcloth, a protective, hard and aggressive material, held in place by 15,000 flanges to cover the outside of the piece. This contrasts with the inside part, in which interlining and wadding have been used, materials which are much more pleasant to the skin's touch.

{Art Trade}

Plataforma d'intercanvi

Una proposta del col·lectiu Placa Turca
{placaturca.tumblr.com}

13 de març, a les 19 h
La Capella

Placa Turca proposa organitzar un accident que reflexioni sobre com el mercat capitalista ha condicionat les formes artístiques i que proposi una nova manera d'apropar la cultura a la societat per revalorar la seva funció, a partir de la creació d'una plataforma d'intercanvi en línia que permeti, a través d'un gest proper, mostrar el treball dels joves artistes.

Per això crearà una pàgina pública de Facebook en què els artistes intercanviaran els seus projectes i debateran sobre el material artístic amb els usuaris. Aquesta pàgina anirà lligada a un lloc web en què es descriuran els valors, la normativa d'ús, el procés de treball, els resultats de l'intercanvi i els possibles esdeveniments derivats. Per fer visible el circuit es portarà a terme una acció a La Capella, en la qual els membres del col·lectiu mostraran el projecte i escenificaran tot el procés d'actualització a les xarxes socials.

{Joves en col·lectiu}

Taula rodona

Una proposta del col·lectiu Nakadaska
{nakadaska.com}

27 de febrer, a les 19 h
A la sala d'actes de l'Escola Massana

Barcelona viu un moment d'explosió de molts col·lectius joves que, davant la crisi i la manca d'oportunitats, han volgut tirar endavant els seus propis projectes creatius. Una petita mostra d'aquests col·lectius es reuneix en taula rodona a l'Escola Massana, on podrem descobrir de quina forma s'organitzen, quins són els seus punts en comú i quins recursos posen en valor per subsistir en un panorama cultural que no els ho posa fàcil. Lluny de ser una conversa exclusivament entre els ponents, la taula rodona vol incloure el públic com un interlocutor més i que les seves opinions i preguntes s'afegeixin al diàleg.

La conversa girarà entorn d'aquests eixos:

- _Breu presentació de col·lectius.
- _Noves formes de treball:
 - horitzontalitat i interdisciplinarietat.
- _Breu anàlisi conjunta del panorama cultural.
- _Viabilitat i futur dels projectes:
 - recursos per a la subsistència.
- _Possibles eines de cooperació:
 - punts i punts de connexió.

Amb la col·laboració de l'Institut de Cultura
de l'Ajuntament de Barcelona

Escola Massana

Hospital, 56
08001 Barcelona
T. 934 422 000
F. 934 417 844
escolamassana.cat

Escola Llotja

Ciutat de Balaguer, 17
08022 Barcelona
T. 934 181 720
F. 934 188 608
Pare Manyanet, 40
08027 Barcelona
T. 934 086 789
F. 933 409 032
llojta.cat

Facultat de Belles Arts Universitat de Barcelona

Pau Gargallo, 4
08028 Barcelona
T. 934 034 060
F. 934 021 782
ub.edu/bellesarts

Director de La Capella

Oriol Gual i Dalmau

Directora de

l'Escola Massana

Gemma Amat

Director de

l'Escola Llotja

Francesc Navarro

Degà de la Facultat de Belles Arts, UB

Salvador García

Comissaris

Alessandra Giusti

Blai Marginedas

Coordinació exposició

Nora Ancarola i Roser Vallés
(Escola Llotja)
Glòria Bonet i Antonio
Ontañón
(Escola Massana)
Montserrat Rectoret i Blanch
(La Capella)
Mar Redondo
(Facultat de Belles Arts)

Disseny de l'espai

Blai Marginedas

Producció tècnica

Qwerty

Disseny gràfic

Alessandra Giusti

Muntatge

Manubens i associats
Disseny i muntatge
d'exposicions

Comunicació

Departament de comunicació i marqueting ICUB

Prensa

Departament de premsa de l'ICUB

Producció gràfica

Maud Gran Format

Impressió publicació

Agpograf

Traduccions i correccions

Discobole SL

Vigilància IM

Felipe Rangel

Servei d'Informació

Ciut'art

Judith López

Centre col·laborador

Fabra i Coats
Fàbrica de creació de
Barcelona

Agraïments

Alán Carrasco
Aleix Clavera
Carles Giner
Salvador Juanpere
Jorge Luis Marzo
Tatiana Muñoz
Ramon Parramon
Núria Pascual
Gemma Valls

DL: B. 2600-2014

978-84-940774-1-8

Colabora
café
SCHILLING